

شهر

شهربانو

۲۰ شنبه
۱۰ خرداد ۱۴۰۰
۱۹ شوال ۱۴۴۲ شماره ۳۳۹۸

(۲)

ریحانه صادقی
منوچهر

(فروغ)

ترک نیکوتین برای زنان سخت تر است

این منطقه در دومین رده نرخ استفاده دختران (سیزده تا پانزده ساله) از محصولات غیرسیگاری تنباکو از جمله قلیان و توتون بدون دود در جهان قرار دارد (۹ درصد). در برخی کشورها این رقم حتی تا بیش از ۲۰ درصد نیز افزایش یافته است. در بسیاری کشورها، تعداد زنان و دخترانی که از قلیان و توتون بدون دود استفاده می کنند در مقایسه با زنان و دختران سیگاری بیشتر است. پسران در مقایسه با دختران بیشتر به کشیدن سیگار تمایل دارند، اما درباره مصرف تنباکوی غیرسیگاری تفاوت بین پسران و دختران بسیار کمتر است.

تحقیقات نشان می دهند زنان در مقایسه با مردان بسیار آسان تر به نیکوتین اعتیاد پیدا می کنند و ترک نیکوتین برای آن ها سخت تر است. دلیل سخت تر بودن ترک نیکوتین برای زنان ممکن است با عواملی همچون نبود حمایت اجتماعی، ترس از افزایش وزن و اینکه مصرف تنباکو به عنوان سپری در برابر افسردگی در نظر گرفته می شود مرتبط باشد.

چارچوب پیمان نامه کنترل مصرف تنباکوی (FCTC) سازمان سلامت جهانی (WHO) درباره «افزایش مصرف دخانیات و سایر انواع مصرف تنباکو توسط زنان و دختران جوان در سطح جهانی» هشدار می دهد. این سازمان هم چنین می گوید این وظیفه بر دوش همه ماست که از همه گیری استفاده از تنباکو در میان زنان و بگرنج شدن آن به اندازه ای وضعیت مردان، پیش گیری کنیم. در غیر این صورت، شاهد مرگ میلیون ها نفر از هم نوعانمان خواهیم بود، مرگ هایی که می توانستیم از وقوعشان پیش گیری کنیم. زنان این حق را دارند که از آن ها در برابر مضرات مصرف تنباکو محافظت شود.

منبع: سازمان سلامت جهانی

مصرف تنباکو توسط زنان مشکلات جدی و روبه رشد در سرتاسر جهان است. زنان چیزی حدود ۲۰ درصد از جمعیت بیش از یک میلیونی مصرف کنندگان دخانیات جهان را تشکیل می دهند، و این رقم هم چنان در حال افزایش است. استفاده غیرسیگاری از تنباکو، مانند قلیان و توتون بدون دود، نیز در میان زنان بسیاری از کشورها، به ویژه کشورهای حوزه شرقی مدیترانه، در حال افزایش است.

در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، نرخ مصرف تنباکو در میان زنان در مقایسه با مردان کمتر بوده است و هنوز هم کمتر است. دلیل این امر سابقه تقبیح مصرف تنباکو از سوی زنان در بافتار سنتی این کشورهاست. با این حال، همراه با تغییر هنجارهای اجتماعی و فرهنگی مرتبط با مصرف تنباکو توسط زنان، تعداد زنانی نیز که به مصرف این ماده به همه اشکال مختلفی که وجود دارد روی می آورند در حال افزایش است.

در سال های اخیر، مصرف تنباکو در میان زنان بسیاری از کشورهای حوزه شرقی مدیترانه، به ویژه در میان دختران جوان، افزایش یافته و در برخی از کشورها به ۳۰ درصد رسیده است. نرخ مصرف دخانیات در زنان بزرگ سال، در اردن تا ۱۰ درصد، در لبنان تا ۷ درصد و در تونس و یمن تا ۶ درصد افزایش یافته است. اگرچه هم چنان تعداد مردان مصرف کننده دخانیات در مقایسه با زنان مصرف کننده در این کشورها بسیار بیشتر است، اطلاعات گردآوری شده درباره مصرف تنباکوی جوانان در سطح جهانی نشان می دهند در برخی کشورها این شکاف جنسیتی در میان جوانان در حال باریک تر شدن است.

مصرف قلیان و توتون بدون دود نیز در میان زنان این منطقه رو به افزایش است.

حمیده وحیدی
روزنامه نگار

(آفاق)

وسط هیاهوی انتخابات در کمپ اعتیاد چه می کنیم؟

این روزها بیشتر خبرهای کشور بین کرونا و انتخابات تقسیم شده است. اگرچه خبرهای مربوط به انتخابات گاهی بین قطعی برق و خبرهایی از تزریق واکسن به افرادی که در دهه ۷۰ زندگی هستند کم رنگ می شود، باز هم توی گرمای آخرین ماه بهار که شاید به اعتبار خشک سالی و استخراج بیت کوین به چله تابستان تنه می زند، انتخاب و انتخاب شدن مدام قد می کشد و خودی نشان می دهد. اگرچه صف های طولانی مرغ هم پایان یافتند و روغن جامد و مایع توی فروشگاه های بزرگ و کوچک خودی نشان دادند، گرانی بد جوری صورت مردم را زخمی کرده است. باز هم خیال مادران خانواده کمی آرام گرفته است و ما همین را به به فال نیک گرفتیم که دردی از دل مردم و زنان، دست کم، کمتر شده است. از طرفی دیگر، خبر حضور ناهید کیانی، تکواندوکار ایرانی، در المپیک کام ما را شیرین کرد و فکر کردیم چه خوب می شد که هر روز به جای بالا و پایین رفتن قیمت ها یک خبر این چنینی یکی در گوشمان می گفت. در مجموع اما، این مسائل هیچ ربطی به کارهایی که در هفته گذشته در شهربانو انجام دادیم ندارد، نه اینکه برایمان اهمیت نداشته باشد چه کسی قرار است رئیس جمهور شود و چه لیست هایی برای شورای شهر بسته شده است. دست بر قضا فرصتی دست داد تا وسط یک بحث در کلاب هاوس بنشینیم و برنامه های انتخاباتی را در فضاهای اطلاع رسانی نگاه کنیم. در میان وعده آن کسی که گفت یارانه را ۴۵۰ هزار تومان خواهد کرد، دودوتا چهارتا کردیم که حرفش شدنی است یا شعار انتخاباتی. اگر شدنی است، چه اندازه از منابع کشور را صرف خواهد کرد و چنین وعده ای به تولید کمک خواهد کرد؟ و با آن کسی که گفت دخترش به دلیل تحصیل در یک رشته تحصیلی که در ایران تدریس نمی شده به بهترین کشور جهان رفته است گوش کردیم و یک دور نقشه سوئیس را بررسی کردیم و اگر فرصت یار بود، بی شک، ریز رشته های تحصیلی کشورمان را هم درمی آوردیم! البته سرکی هم به آدم های که در لیست های مختلف شورای شهر ثبت نام کرده بودند کشیدیم زیرا کار رسانه می طلبد که فرد به آن چیزی که در اطرافش می گذرد آگاه باشد و شعار اینکه «من آدمی سیاسی نیستم» و «من آدمی بی طرفم» دست کم در این زمانه برای فعالان رسانه ای جایی ندارد. باز هم این مسئله اصلی ما نبود زیرا در چند هفته پیش، کارمان شده بود سر زدن به کمپ های نگهداری زنانی که زندگی شان را با اعتیاد قمار کرده اند و حالا در آخرین خانه برای بازگشت به زندگی، یک گوشه نشسته اند و زندگی شان را دوره می کنند، زنانی که از روی نا آگاهی، هر کدام قصه تلخی برای خود نوشته اند و در کمرکش داستان بی پناه مانده اند. کمپ های نگهداری از این زنان که هنوز وسعت مهربانی شان در تلخی زندگی شان ذوب نشده است، با یک تحول در مدیریت، تغییرات مثبتی در خود رقم زده است. همین باعث شد ما هم تصمیم بگیریم به عنوان یک رسانه سهمی برای کمک و حمایت از این زنان داشته باشیم. این سهم می توانست شکل واسطه گری برای آشنایی با زنانی باشد که دغدغه های «جامعه محور» و مسئولیت اجتماعی را در تنگنای مشکلات هنوز به عهده دارند. بنابراین، این روزها تلاش می کنیم با طرحی برای کسب و کار پایدار برای زنان آسیب دیده با نگاه بومی، به دست بانوان متخصصی که ترجیح می دهند نامی از آن ها تا پایان کار برده نشود، شروعی داشته باشیم. اگرچه بخش حمایت از کارتن خواب ها برای آن هایی که به صورت گروهی و به واسطه در دست داشتن چند ظرف غذای یکبار مصرف به همراه دوربین های روشن تلاش می کنند دل های افرادی را که از این جریان دور هستند تکانی دهند ظاهری پرطمطراق دارد، حقیقت امر این است که جز با توانمندسازی و اشتغال، هیچ کاری پیش نمی رود. اکنون اگر کسی وسط این همه های وهوی روزانه، حوصله و تخصصش را دارد و دلش می تپد که دستی را از آخرین خانه برای بازگشت به زندگی بگیرد، با ما همراه شود. هستیم همیشه در شهربانو، تحریریه روزنامه شهرآرا، داخلی ۱۲۲.